

MEYOR DE LA VILA DE NAVARRES,

convidantlo á la festa major de la ciutat de Manresa, que deu celebrarse en los dias 30 y 31 de Agost y 1.º de Setembre.

La molt leal noble Ciutat,
La Ilustríssima Manresa,
Va ha dar al mon gran sorpresa
Ab lo que té preparat:
Cerca es la festivitiat
Dels tres Màrtirs Cossos Sants,
Que annualment ab mistichs cant
Ènsalsa com á Patrons,
Y t' anuncio ab rustichs tons
Unas festas tant brillants.

Es de temps ja molt antich
Que als ultims dias de Agost,
Esta Ciutat, mon car Gost,
Dona á molta gent abrich:
Tu dirás ¡ay jo t' reflich
Ab á quin ciri trencat
M' ix avuy est mon Cunyat!
Mes jo t' dich molt satisfet,
Que á venir tens sempre dret,
Y serás ben arribat.

Pero com la festa grossa
D' esta Ciutat ja està cerca,
La ma Musa, á voltas terca,
Avuy los versos destrossa;
La major part seràn brossa,
Ni n' traurás molt gran profit,
Y en lloch de estar divertit
Al llegir sos disbarats,
Confrare dels enujats
Te mostrarás per envit.

Mes tornant, Gost, en lo abrich
Que Manresa á la gent dona,
Molt bogal, may tacanyona,
En los dias que dalt dich:
Lo dona á tot bon amich
En proba de son afecte,
Y sols ho fa ab lo fi recte
De deixarlos disfrutar
Las festas, sens may llansar
Contra d' ells ni un indirecte.

Que la gent d' esta Ciutat
Es gent complerta y cabal,
Y en tot y per tot formal
Com ho té patentisat:
Pues que aqui es ben arribat
Lo estrany en tot temps del any,
Y en tals dias fora estrany
Que als amichs y als forasters,
Aquestos deixant diners,
Los rebesem ab engany.

Vingan, pues, ja sens temor,
Los forasters, los amichs,
Que junts tots pobres y richs
Disfrutarán nostre amor:
Axó jo ho dich ab fervor,
Perque m' consta ab gran certesa,
Que la Ciutat de Manresa,
Als dias dels Cossos Sants,
Aprofita los instans
Per demostrar sa enteresa.

Axis, Gost, fes un esforç,
Vina á gosar estos dias
Plens de goigs y de alegrías,
Y no de pena y dolors;
Que bastant los nostres cors
Han viscut acongocats,
Vehent los grans disbarats
Que ha suferit nostra Nació:
Mes deixém apart aixó,
Y viscám regositjats.

Deixant á apart també l' dret
Que tens sempre de venir
Á esta ta casa, t' vull dir,
Que ara no fassas lo fret:
Mes que may mostrat discret,
Vina ab ta familia tota,
No desprecieu ni una gota
Dels rius de goigs que os esperan,
Los que en veritat superan
Als que té un Sastre quant rota.

Estas festas disfrutar
Podréu ab satisfacció,
Y si sents tú la calor
T' hi podrás ben desfardar;
Perque ja sabs pots obrar
A la mida de ton gust,
Y cert fore molt injust
Que venint á passar festas,
Te fossen en part molestas
Danthe en lloch de goig disgust.

Aqui passaréu lo dia
Ocupats en las funcions,
Seguint carrers y cantons
Ab molt completa alegría;
Tot per certa simpatia
Presentará bon aspecte;
Y en quant á taula, só recte,
No ten vull aqui parlar,
Pues ja sabs no hi sol faltar
Lo platet de bon afecte.

Molta gent vindrá aquest any
Segons jo tinch presentit,
Y hi haurá molt gran burgit
Sens que ningú y prenga dany:
Lo seu ventre de mal any
Traurá algun, y no me n' rich,
Perque es ditxo molt antich,
Que el que va á festas majors
Sol queixarse de dolors,
Per no dir: ¡que fart que estich!

Me apareix, Gost, ja mirá
Lo continuo moviment
De la abundancia de gent
Que á Manresa acudirá:
Entre ells no hi faltarà
Tal vegada algun roncós,
Que apurat dirá enutjos:
Manrasanots budellants,
Heu robat los Cossos Sants
De Ignès, Maurici y Fructuós.

Gost, dirás que so cansat,
Y que ja m' ixo del test,
Y que ab vers molt indigest
Dich sols lo pur disbarat:
Jo ho conech, y es veritat
Que es lo que t' dich fullaraca,
Y que abuy ma Musa flaca
Escriu sense tó ni só,
Deixantse al tinté l' milló
De las festas, y aixó t' raca.

Mes pren un poch de paciència,
Que no sé com comensar,
Tal volta tinch de implorar
De ma Musa la llicencia;
Perque estich en la creencia
Que si m' falta son favor,
Me tindrás per escriptor
De aquells de truca l' embut
Y dirás que no he pogut
Dar may cosa de primor.

Deixo en un racó ma Musa,
Perqué m' veig molt animós
De escriurer un altre trós
D' esta carta tant difusa:
Ma conciencia ja m' acusa
De ferte Gost, tant glapí,
Y mon cor tant diamantí
No es, que s' cebí ab ta congoxa;
Aixis ma relació coxa
Vaig á comensar aquí.

Segons a mi m' ha explicat
Una ja molt bella dama,
Es lo següent lo programa
De la gran festivitat;
El que serà publicat
Ab lo gran só de trompeta,
Per Francisco, que n's hi espeta,
Despues dels tu...ta...ra...tuts,
Gran seguidilla d' enbuts
Ab una veu molt baixeta.

La vigilia, allà al mitg dia,
Recorrerà la Ciutat,
Música, que en veritat
No tindrà ab mi simpatia;
Perque es poca la armonia
Que guarda en sos concordats,
Y comet tals disbarats
Ab las pessas qu' ella toca,
Que s' pot dir a plena boca:
Apareix orga de gats.

Quant arribarà a la Plassa
Trobarà allí molta gent,
Que en continuo moviment
Pert la paciència y catxasa;
Pues a moltíssims los passa
L' hora d' anar a dinar,
Y a alguns comensa a pujar
La mosca al nàs, si atrassada
Es la molt llarga tronada
Que ab estruendo ha de petar.

Mentrestant allà a la Séu
Repicaràn las campanas,
Y no faltarán pabanas
Que alzaràn un poch la véu;
Perque lo atrás dona péu,
En tant crítica ocasió,
De afilar molts lo fibló
De la llengua, contra aquell,
Que l's fa escalfar lo cllatell
Entre el sol y la caló.

Tant bon punt haurà acabat
De petar la gran tronada,
Quedarà desocupada
La plassa de la Ciutat:
Mes quant tots haurem dinat
Eixiràn allí l's Gegants
Rodejats de mil infants,
Per no dir de canalleta,
Y aniràn ab tant gran pleta
Per los carrers, molt brillants.

Me olvidaba com un gat,
Que aquest any també eixirà
Cosa que a tots pasmarà,
Per ser rara novetat,
Pues sis Nános, que han portat
De la honrada Barcelona,
Aniràn tot fent la mona
Al peu de los alts Gegants,
Com si fossen sos infants,
Y a fé serà cosa bona.

Cap al vespre allà en la Séu
Se cantaràn las completas,
Y seràn molt lluidetas
Ab la prevensió que s' véu:
La molta cera y no séu
Que aquell vespre ha de lluí,
No costará un Potóssi,

Pero sí molt dinerét,
Y molts de gorra ó barret
Acudirán, Gost, allí.

De tota classe de donas
Allí també acudirán,
Y algunas se n' hi veurán,
Que en lloch de donas son monas;
Pues se mostran tant ximplonas
Al veurer homens, que es rara
La que no mostra ab la cara
A quin d' ells porta afició,
Y n' hi ha que sens passió
A tots fan la garagara.

Al naixer, al primer dia,
Los raigs hermosos del Sol,
Eixiràn ja a dar lo vol
Bastoners ab alegría:

La canalla ab gritaria
Los seguirà molt contenta,
Y hi haurà tant gran tormenta
De crits, de bombo y bastons,
Que per carrers y cantons
Deixarán gent malcontenta.

Lo qu' es, Gost, en quant a mi,
Quant sentó l's bastons y bombo,
De l' altre costat mi tombo
Apariant be lo cuixí:

Torno altre volta a dormí
Certament com un toxó,
Ab tant que ni la caló,
Per mes que n' fassa, jo sento,
Y quant desperto, me assento,
Ó del llit salto rodó.

Los Gegants, allà a las déu,
Y las timbalas batent,
Ab lo Ilustre Ajuntament
Aniràn cap a la Séu:
Allí com ja totem creu,
Se celebrará l' Ofici,
Ofertint lo sacrifici
Un Reverent Sacerdot,
Perque a est poble devot
Sia Deu sempre propici.

En quant al moral sermó
Que hi sol haber los tres dias,
He sabut per varias vias,
Que serà del tot molt bó:
Perque es famós Oradó,
Lo Reverent Capellá,
Que n's panegiricará
Las glorias dels Sants Patrons,
Y, sens tocar opinions,
Solament anirá l' grá

Sobre la cinch de la tarda
Per los carrers molta gent
En continuo moviment
Veuras, Gost, que ab ancia aguarda;
Y si a eixir un poch retarda
La professó, entre onadas
De la gent, molt agraciadas
Minyonas se bambolejan,
Las que si ab brillo s' manejan
Volen ser himeneadas.

Que aquest any la professó
Será digna de ser vista,
Perque ha de ser gran la llista
Dels que honrrarán lo pendó:

No hi faltarán, axó nó,
En obsequi als Cossos Sants,
Bastoners, Nános, Gegants,
Los ganfanons y banderas,
Ni tampoch las dos fileras
De Reverents Capellans.

També hi veuràs sis minyonas,
Que per un devot dotadas,
Hi aniràn ben adornadas
De joyas y robas bonas:
Dos músicas pasantonas
Aniràn de quant en quant
Las tocatas alternant,
Y serà tant lo concurs
De la gent per tot lo curs,
Que sempre estaràn pitjant.

Al vespre hi haurá castell
De hermós foch artificial,
Y lo estruendo serà tal
Que tot anirá l' burdell:
A veurerlo anirá l' vell,
Lo jóve, lo gran y l' xich,
Y allí tant pobre com rich
Reberán tals apretadas,
Que quedarán esllomadas
Mil esquenas de repich.

Hi haurá gran varietat
De cohets y de rodetas,
Y també d' altres cosetas
Que t' deixaràn tot pasmat;
Perque per mes d' un costat
Pujarán molts voladós,
Que a voltas de dós en dós,
Ab las bombas barrejats,
Darán gemechs mes notats
Que l's crits d' un home roncós.

Baix d' un hermós entoldat
Ballará, part de la nit,
Lo jovent mes divertit
Dels encontorns y Ciutat:
Algun vell entremesclat
Voldrá fer sa juventut,
Mes com son cós a mort put
Fastidiará a las ninetas,
Que sent hermosas y dretas
A cap vell may han volgut.

Lo segon y tercer dia
Hi haurá Ofici y sermó,
Aquest dit per lo Oradó,
Que he espresat, de gran valia:
Tras de la fogueteria
Al vespre, allà en lo entoldat,
Podrán la mossa y gojat
Fer anar ab ansia l's peus,
(Sens valerse de los meus)
Fins que hajan tots reventat

Mes posem ja un punt rodó,
Acabem, Gost, esta carta,
Perque un poch massa s' descarta
De ma Musa lo fibló;
Tú diràs que tinch rahó,
Y no duplo que vindrás,
perque aquí disfrutarás
Las festas que t' ha descrit
En est son tant llarch escrit,
Ton cunyat dit...lo PER MAS.